

DADDY

של פנינה

שהיה כורה-פחם. את חייו כילד, במישפחה של שלושה ילדים, בילה כנוצרי לכל דבר, בשכונה נוצרית. הוא אפילו לא נימול כיהודי.

אחרי שעלו הנאצים לשלטון בגרמניה, ניסו השילטונות לשכנע את אביו של הלמוט לעזוב את מישפחתו ולהסגיר אותה לגסטאפו. האב סירב ונותר מחוסרי-עבודה. הלמוט ואחיו נשלחו לדורה.

המצב היה קשה. אחיו נשאר אצל

מדברת אליו אנגלית, נמרחת עליו בתענוג ובפינוק, מציגה אותו לפני כולם ומתגאה בדדי החדש שלה.

אפילו הספרית שלה הכינה ארוחה מפוארת לכבוד דדי של פנינה. חבריה של פנינה מעולם העיתונות והוורוד הוזמנו אחר כבוד להכיר את דדי היקר, ולחצו את ידו ברטט ובחיוך. פנינה הת-ראיינה והצטלמה בטלוויזיה בגרמניה, כשנסעה בפעם הראשונה לפגוש את דדי. תמונותיהם, כשהם מתנשקים, גם

בפעם הראשונה: הסיפור האישי המלא של אביה של פנינה רוזנבלום — סיפור של הרפתקות, אהבות, חתונות וסכנות ברחבי תבל

דורותו, הלמוט חזר הביתה ומצא שאביו התגייס לצבא הגרמני עוד באותו היום, ונשלח לשרת בחזית הסובייטית. האי-מא, שנשארה עם שלושה ילדים קטנים בבית, נתפסה, עליידי הגסטאפו. היא נשלחה למחנה-הריכוז ראכאו, הלמוט נשלח למחנה של עבודת-כפיה ועבר עבודת פרך בבת-יחורושת במשך שלוש שנים. כשהגיעו האמריקאים וכבשו את גרמניה, ניצלה אמו של הלמוט וגם הוא עצמו. הוא היה אז מזהר-ע, רוה, מלוכלך ומלא-כינים. הוא זוכר שריססו אותו בדיי-טיי מייד אחרי השיחרור.

זמן קצר אחרי-כן עלה לישראל, שהיה תקופה מסוימת במחנה-מעבר ומשם נשלח לקיבוץ. אין הוא זוכר את שמו. אחרי-כן התגייס לצה"ל ושירת כחודש בבסיס סרפנד (היום צריפין) במרכז הארץ. אז, כמו עכשיו, הוא אהב נשים, ונהג לבלות בכל פעם עם מישהי אחרת.

בצבא עבר הלמוט את טקס ברית-המילה, ונעשה יהודי כשר.

אחת הבחורות שהכיר בזמן שירותו הצבאי התאהבה בו, והוא בה. מישפח-תה לקחה אותו וערכה לו טקס-נישואין. "אני לא ידעתי שאני מתחתן", אומר היום הלמוט, כשפנינה יושבת לידו ותולה בו עיניים אוהבות ומזד-הירות. הם עשו טקס ושמו טבעת על יד שמאל. אצלנו בגרמניה, כששמים טבעת על יד שמאל זוהי טבעת-אירוסין. כאן פשוט חיתנו אותי.

לימים, כשהכיר את תיקווה, אמה של פנינה, ורצה להתחתן איתה, גילה שהוא נשוי. "לא ידעתי שאשתי הרא-שונה היתה בהריון. רק עכשיו גיליתי את זה. אני הייתי איתה בסך-הכל כמה חודשים!"

לולו שהיא פנינה

אז פגש הלמוט את תיקווה. "תיקווה היתה אשה יפה ושקטה. היא גם היתה בתולה. אמא שלה שמרה עליה עד החתונה, ולא נתנה לה לצאת מהבית לפני שתהיה לה טבעת על היד. נה, אז התחתנו. לדבר איתה לא יכולתי. היא ידעה רק עברית ועיראקית. חמר-תי, אמא שלה, דיברה רק עיראקית, ואני דיברתי גרמנית. אז איכשהו הס-תדרנו ביניים." הוא אומר בחיוך שובב. הלמוט ותיקווה גרו בפתח-תיקווה עם החמות, שריברה רק עיראקית והתערבה בחייהם ללא גבול. הוא, לדבריו, לא יכול היה לסבול את זה. חמותו לא נתנה לו רגע אחד של שקט. היא היתה מקללת אותו בערכית וצועקת עליו.

הופיעו ככל העיתונים החשובים שם. יש הוכחות — היא הביאה לארץ תיק מפואר, ובו כל קיטעיה-עיתונות, מסודרים ומקוטלגים, וגם קסטה של וידאו, שבה היא מככבת, כשברקע תיזמורת עירונית, וכל האנשים החשו-בים שם.

הכל כבר נכתב ונאמר, אבל איש לא טרח לשאול את פיו של דדי ולשמוע ממנו את קורותיו.

דדי חגג חודש בארץ. השבוע נתן ראיון בילעדי להעולם הזה.

ברית-מילה וחתונה

הלמוט בנגה פשוט מתאים להיות דדי. הוא בנוי לכך. הוא נמוך-קומה, שמנמן ועגלגל, מחייך כל הזמן חיוך של דדי טוב ואוהב. יש לו עיניים צוחקות. הוא לא עושה חשבון לשום דבר. הוא מתחבק עם כולם, מקשקש עם כולם. הוא דדי של פנינה רוזנבלום.

דדי הלמוט בנגה (57), נולד בגרמניה לאם יהודיה ולאב נוצרי,

במרכזו עמדה מסיבה בהילטון, שם חגגו את יום הולדתה ה-30. החודש היא הגשימה חלום נוסף שלה, כשקיבלה מאביה כמתנת יום הולדת מכונית מרצדס.

רוזנבלום, עונה לה בתביעה נגדית. זהו הלמוט בנגה, אבא של פנינה דר-זנבלום, המכונה בפיה: "DADDY". היא לוקחת אותו לכל מקום,

במשך החודש ה- אחרון נערך הפס-טיבל סביב ביקורו של אביה של פנינה בארץ.

וא כבר היה בכל מקום, נפגש עם כל מי שהוא משהו, לחץ ידיהם של עיתונאים, רוגמניות-צמרת ונע-רות-יוזרה. הוא חיך, הצטלם והתנשק

כמזכירה רפואית. גם היא קיבלה השבוע מכונית שהוזמנה עבורה כמתנה מאביה. אותו היא הכירה לראשונה רק החודש. משמאל נראית פרידה מנשה, אם לשישה ילדים, שתבעה השבוע מפנינה 10 מיליון שקל.

בתמונה מימין נראית לילי, אחותה הצעירה של פנינה, נרושה ואם לילדה. לילי המושיטה בתצלום את ידה לאביה, כשפנינה צופה בהם עובדת בבית-חולים